

อนุสัญญาไซเตส (CITES)

คำแปลอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่า

และพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์¹

คำปรารภ

โดยที่ประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญานี้

ยอมรับว่าสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีความงามและรูปลักษณะต่างๆ กันนั้น เป็นของมีค่าที่ไม่อาจหาสิ่งใดมาทดแทนในระบบธรรมชาติของโลกได้ และควรต้องคุ้มครองไว้เพื่อประโยชน์ของชนรุ่นนี้และอนุชนรุ่นต่อไป

ได้ตระหนักถึงคุณค่าที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา ของสัตว์ป่าและพืชป่า ในด้านของสุนทรียภาพ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การพักผ่อนหย่อนใจ และเศรษฐกิจ

ยอมรับว่าประชาชนและประเทศต่างๆ เป็นและสมควรเป็นผู้ให้ความคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าของตนที่ดีที่สุด

ยอมรับว่าความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการคุ้มครองพืชป่าและสัตว์ป่าบางชนิดพันธุ์ เพื่อมิให้เกิดการใช้ประโยชน์เกินสมควรจากการค้าระหว่างประเทศ

ได้รับการจูงใจว่า จำเป็นที่จะต้องมีมาตรการอันเหมาะสมในการคุ้มครองป้องกันสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างเร่งด่วน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1

บทนิยาม

เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ ถ้ามิได้มีบทบัญญัติไว้เป็นประการอื่น

ก. ชนิดพันธุ์ หมายความว่า ชนิดพันธุ์ ชนิดพันธุ์ย่อย หรือชนิดพันธุ์อย่างเดียวกัน ซึ่งถูกแบ่งแยกโดยลักษณะภูมิศาสตร์

ข. ตัวอย่างพันธุ์ หมายความว่า

(1) สัตว์หรือพืชชนิดใด ๆ ไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่หรือตายแล้ว

(2) ในกรณีที่เป็นจำพวกสัตว์ ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ให้ความหมายถึงชิ้นส่วนใด ๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์

¹ <http://chm.doa.go.th/chm/cites0001>

ดังกล่าว ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้ความความถึงขั้นส่วนใด ๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น

(3) ในกรณีที่เป็นจำพวกพืช ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 หมายความว่าขั้นส่วนใด ๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว และถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 หมายความว่า ขั้นส่วนใด ๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น

ค. การค้า หมายความว่า การนำสินค้าออก การนำสินค้าผ่านแดน การนำสินค้าเข้า หรือการนำสินค้าเข้ามาจากทะเล

ง. การนำสินค้าผ่านแดน หมายความว่า การนำสินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใด ๆ ซึ่งได้เคยเป็นสินค้าเข้ามาแล้ว

จ. การนำสินค้าเข้ามาจากทะเล หมายความว่า การขนส่งเข้าไปในประเทศ ซึ่งตัว

ฉ. อย่างชนิดพันธุ์ชนิดใด ๆ ที่เก็บหาได้จากท้องทะเลที่มีได้อยู่ในอาณาเขตของประเทศใด

ช. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ทางวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ซ. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่จัดการแห่งชาติซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ณ. ประเทศภาคี หมายความว่า ประเทศซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 2

หลักการเบื้องต้น

1. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ให้รวมถึงชนิดพันธุ์ทุกชนิด ที่โดยผลของการค้าอาจทำให้สูญพันธุ์ได้ การค้า ตัวอย่างชนิดพันธุ์เหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบที่รัดกุม เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ดังกล่าว และจะให้อำนาจทำการค้าได้เฉพาะในกรณีพิเศษเท่านั้น

2. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ให้รวมถึง

ก. ชนิดพันธุ์ทั้งหลาย ซึ่งถึงแม้ว่าในขณะนี้จะยังไม่น่าเกรงว่าจะสูญพันธุ์ แต่อาจจะสูญพันธุ์ได้เว้นแต่จะมีระเบียบควบคุมเกี่ยวกับการค้าให้รัดกุม เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการใช้ประโยชน์ในทางที่กระทบกระเทือนต่อการอยู่รอด ของชนิดพันธุ์

ข. ชนิดพันธุ์อื่นๆ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ระเบียบ เพื่อให้การควบคุมการค้าตัวอย่างพันธุ์บางชนิดที่กำหนดไว้ ตามอนุ (ก) ของวรรคนี้ อาจทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวมถึงชนิดพันธุ์ทั้งหลายซึ่งประเทศภาคีใด ๆ ได้ระบุว่าเป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ภายใต้ระเบียบของประเทศนั้นซึ่งกำหนดขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันหรือจำกัดการใช้ประโยชน์

4. ประเทศภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชี หมายเลข 1, 2 และ 3 เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 3

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้

2. การส่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ออกนอกประเทศ ต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำสินค้าออกก่อน ๆ ใบอนุญาตนำสินค้าออกจะออกให้ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ลงความเห็นว่าการนำออกนั้นจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่พอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีใช้ได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์ พืชและพันธุ์สัตว์ของประเทศนั้น

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่พอใจแล้วว่าตัวอย่างพันธุ์ใด ๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด และ

ง. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่พอใจแล้วว่าใบอนุญาตให้นำสินค้าเข้าได้ออกให้สำหรับชนิดพันธุ์ดังกล่าวแล้ว

3. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้าประเทศ ต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำเข้าและใบอนุญาตการนำออก หรือใบรับรองการนำสินค้าผ่านแดน อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ใบอนุญาตนำเข้าจะออกให้ได้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้ามีความเห็นว่า การนำเข้านั้นได้กระทำเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีได้เป็นการเสียหายต่อการดำรง ชีวิตของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้ว เห็นว่าผู้รับตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตที่เสนอนั้น มีความเหมาะสมในด้านการจัดที่อยู่อาศัยและดูแลเอาใจใส่ตัวอย่างพันธุ์นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีได้นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

4. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ผ่านแดนนั้น จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบรับรองการนำเข้าผ่านแดน ใบรับรองการนำเข้าผ่านแดนจะออกให้ได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำเข้าผ่านแดนได้เป็นที่พอใจว่าตัวอย่าง พันธุ์นั้นได้รับการนำเข้าประเทศนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำเข้าผ่านแดนพอใจว่าตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือทารุณโหดร้าย น้อยที่สุด และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าผ่านแดนพอใจว่า ได้มีการออกใบอนุญาตให้นำเข้าสำหรับชนิดพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่

5. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้ามาทางทะเล จะกระทำได้เมื่อได้รับใบรับรองล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของ ประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเล ใบรับรองการนำเข้าจากทะเลจะออกให้ได้เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลแนะนำว่า การนำเข้ามาจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลพอใจว่า ผู้ที่รับตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตได้เตรียมการตามความเหมาะสมสำหรับที่อยู่อาศัยและการดูแลเอาใจใส่ตัวอย่างพันธุ์นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมิได้นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

มาตรา 4

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การส่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ออกนอกประเทศต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำออก ใบอนุญาตการนำออกจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำออกและนำส่ง การนำออกดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่อาศัยของชนิดพันธุ์นั้น

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์มิใช่ได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและ พันธุ์สัตว์ของประเทศนั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศภาคีแต่ละประเทศ จะเป็นผู้ควบคุมตรวจตราทั้งใบอนุญาตการนำออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุ ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และการนำตัวอย่างพันธุ์เหล่านั้นออกเมื่อใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการลงความ เห็นว่า การนำออกซึ่งชนิดพันธุ์ดังกล่าวสมควรจะได้จำกัดเพื่อเป็นการรักษาชนิดพันธุ์ นั้น ๆ ในถิ่นที่อยู่ของมันให้คงอยู่ในระดับคงที่ที่เหมาะสมกับบทบาทในระบบนิเวศน์วิทยา ซึ่งมันถือกำเนิดขึ้น และควรจะอยู่ในระดับเหนือกว่าที่จัดเข้าในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการจะได้แนะนำเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการถึงมาตรการที่ เหมาะสม ซึ่งสมควรกระทำในการจำกัดใบอนุญาต การนำสินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดนั้น

4. การนำสินค้าเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใด ๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องแสดงใบอนุญาตให้นำออกล่วงหน้า หรือใบรับรองการนำสินค้าผ่านแดนอย่างใดอย่างหนึ่ง

5. การนำผ่านแดนซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใด ๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบรับรองการนำผ่านแดน ใบรับรองการนำผ่านแดนจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ได้นำเข้าประเทศนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใด ๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

6. การนำเข้ามาจากทะเลซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใด ๆ ที่รวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ต้องได้รับใบอนุญาตล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำเข้า ใบอนุญาตจะออกให้ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของรัฐซึ่งนำเข้าแนะนำว่า การนำเข้ามาจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำเข้าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์ใด ๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการดูแลในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

7. ใบรับรองตามวรรค 6 ของมาตรานี้ ให้ออกให้ได้ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการซึ่งได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการอื่นของประเทศ หรือในกรณีอันสมควรได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการระหว่างประเทศแล้ว ใบรับรองดังกล่าวให้มีอายุไม่เกิน 1 ปี และกำหนดยอดรวมของจำนวนตัวอย่างพันธุ์ที่จะนำมาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา 5

ระเบียบการค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 และออกนอกประเทศต้องได้รับอนุญาตเป็นการล่วงหน้า และแสดงใบอนุญาตการนำออก ใบอนุญาตการนำออกจะออกให้ได้เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศที่นำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีใช้ได้มาด้วยการละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันซึ่งพืชและสัตว์ของประเทศนั้น และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำออกพอใจว่า การเตรียมและขนส่งตัวอย่างพันธุ์ใด ๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ได้เป็นไปในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดใด ๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 เข้ามาในประเทศต้องกำหนดให้แสดง ใบรับรองแหล่งที่มา และในกรณีเป็นการนำตัวอย่างพันธุ์เข้ามาจากประเทศซึ่งบรรจุชนิดพันธุ์ดังกล่าวไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องแสดงใบอนุญาตนำออกด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ที่เป็นไปตามความในวรรค 4 ของมาตรานี้

4. สำหรับกรณีที่จะนำสินค้าผ่านแดนนั้น ประเทศภาคีที่นำเข้าต้องยอมรับใบรับรองซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำผ่านแดนออกให้ โดยระบุว่าตัวอย่างพันธุ์ได้แปรรูปในประเทศนั้น หรือกำลังนำผ่านแดนโดยยอมรับเป็นหลักฐานว่า ได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับตัวอย่างพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง ของอนุสัญญาแล้ว

มาตรา 6

ใบอนุญาตและใบรับรอง

1. ใบอนุญาตและใบรับรองต่าง ๆ ซึ่งออกให้ตามความในมาตรา 3, 4 และ 5 จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้

2. ใบอนุญาตนำออกต้องมีข้อความตามที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 4 และจะใช้ได้เฉพาะในการนำออกที่ได้กระทำภายในกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

3. ใบอนุญาตนำออกต้องมีข้อความตามที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 4 และจะใช้ได้เฉพาะในการนำออกที่ได้กระทำภายในกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

4. สำเนาของใบอนุญาตหรือใบรับรองทุกฉบับที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการออกให้ จะต้องระบุไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นสำเนา และจะใช้แทนต้นฉบับจริงมิได้ เว้นแต่จะใช้ตามที่ได้มีการลงบันทึกสลักหลังไว้

5. การส่งตัวอย่างพันธุ์แต่ละครั้ง ต้องใช้ใบอนุญาตหรือใบรับรองแยกแต่ละใบ

6. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติของประเทศที่นำเข้ามีอำนาจที่จะเพิกถอนหรือยึดใบอนุญาตนำออกหรือใบรับรองการนำผ่านแดน รวมทั้งใบอนุญาตนำเข้าทำนองเดียวกันที่ยื่นเกี่ยวกับการนำตัวอย่างพันธุ์ เข้าในประเทศ

7. ในกรณีอันสมควรและเท่าที่จะทำได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการอาจประทับตราบนตัวอย่างพันธุ์ เพื่อเป็นเครื่อง ช่วยในการแยกตัวอย่างพันธุ์เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ หมายความว่ารวมถึงรอยตราประทับหรือ การ ปิดทาบด้วยแผ่นตะกั่วหรือเครื่องหมายแบบอื่นซึ่งไม่อาจลบได้ซึ่งใช้ในการ ระบุตัวอย่างพันธุ์บรรดาที่ ออกแบบในลักษณะที่จะทำปลอมหรือเลียนแบบได้ยากที่สุด

มาตรา 7

ข้อยกเว้นและบทบัญญัติพิเศษอื่นอันเกี่ยวกับการค้า

1. บทบัญญัติในมาตรา 3, 4 และ 5 มิให้นำมาใช้กับการส่งผ่านแดน หรือการขนถ่ายตัวอย่างพันธุ์ ที่ผ่านหรือนำในเขตประเทศภาคี ในขณะที่ตัวอย่างพันธุ์นั้นยังอยู่ภายในความควบคุมของศุลกากร

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำออก หรือนำผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดที่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้ออกใบรับรองว่าได้รับมา ก่อนที่บทบัญญัติของสัญญาฉบับนี้จะควบคุม ตัวอย่างพันธุ์ ดังกล่าวก็มีให้นำบทบัญญัติของมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 มาใช้บังคับกับตัวอย่าง พันธุ์นั้น

3. บทบัญญัติในมาตรา 3, 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับแก่ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งเป็นสมบัติส่วนตัว หรือ เครื่องใช้ในบ้าน ข้อยกเว้นนี้มิได้ครอบคลุมถึง

ก. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 นั้น ถ้าเจ้าของหามาได้จาก ภายนอกประเทศที่ตัวเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และได้นำเข้าประเทศนั้น

ข. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

(1) ถ้าเป็นของที่เจ้าของได้รับจากนอกประเทศที่ตนเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และอยู่ในประเทศซึ่งของ ถูกนำออกจากป่า

(2) เป็นของที่นำเข้าประเทศซึ่งเจ้าของอาศัยอยู่เป็นปกติ และ

(3) ประเทศซึ่งของถูกนำออกจากป่าได้กำหนดให้มีใบอนุญาตให้นำของออกนอกประเทศล่วงหน้า ก่อนอนุญาตให้นำตัวอย่างพันธุ์นั้นออก

ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาก่อนที่สัญญาฉบับนี้ จะ ควบคุมตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว

4. ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้รับมาโดยการขยายพันธุ์ในคอก เพื่อการค้าหรือตัวอย่างพันธุ์พืชที่ระบุ ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้มาโดยการขยายพันธุ์เทียมให้ถือ ว่าเป็นตัวอย่างพืชหรือสัตว์ในบัญชีแนบ ท้ายหมายเลข 2

5. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดใดได้รับมาโดยการขยายพันธุ์เทียม หรือเป็นส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชหรือเป็นผลพลอยได้จากพืชหรือสัตว์ดังกล่าว ไบรรับรองแสดงผลดังกล่าวซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ ให้มีผลเช่นเดียวกับใบอนุญาต หรือไบรรับรองซึ่งออกตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 3, 4 และ 5

6. บทบัญญัติในมาตรา 3, 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับในกรณีการยืมซึ่งมิใช่ในทางการค้า การบริจาค หรือแลกเปลี่ยนระหว่างนักวิทยาศาสตร์หรือสถาบันทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้รับจดทะเบียนไว้เฉพาะจำพวกตัวอย่างพันธุ์ไม้แห้ง ตัวอย่างพันธุ์อื่นที่เก็บรักษาไว้ ตัวอย่างแห้งที่เก็บไว้สำหรับพิพิธภัณฑ์ หรือตัวอย่างพืชที่ยังมีชีวิต ซึ่งปิดป้ายที่ออกให้หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศใด ๆ อาจยกเว้นบทบัญญัติในมาตรา 3, 4 และ 5 โดยยกเว้นให้ไม่ต้องมีใบอนุญาตหรือไบรรับรองในการนำเคลื่อนที่สำหรับตัวอย่าง พันธุ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของสวนสัตว์เคลื่อนที่ คณะละครสัตว์ การจัดดำเนินการด้านเกษตร นิทรรศการทางพืชหรือนิทรรศการเคลื่อนที่ อื่น ๆ ที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ผู้นำออกหรือผู้นำเข้า ได้ลงทะเบียนรายละเอียดต่างๆ ของตัวอย่างเหล่านั้นโดยครบถ้วนต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

ข. ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวอยู่ในประเภทที่ระบุในวรรค 2 หรือวรรค 5 แห่งมาตรานี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า การขนส่งและดูแลตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตจะได้กระทำโดยวิธีที่เสี่ยงต่อ การบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

ข. ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวอยู่ในประเภทที่ระบุในวรรค 2 หรือวรรค 5 แห่งมาตรานี้ และ

มาตรา 8

มาตรการที่ประเทศภาคีต้องถือปฏิบัติ

1. ประเทศภาคีต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในอันที่จะบังคับตามบทบัญญัติ ของอนุสัญญาฉบับนี้ และห้ามทำการค้าตัวอย่างพันธุ์ที่เป็นการละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้ มาตรการเหล่านี้ให้รวมถึง

ก. การกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งประกอบการค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งตัวอย่างพันธุ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองประการ และ

ข. กำหนดให้มีการรับหรือส่งกลับไปประเทศซึ่งนำออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว

2. นอกจากมาตรการตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ในกรณีที่ประเทศภาคีเข้ามาเป็นการจำเป็นประเทศภาคีอาจกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกคืนซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการริบตัวอย่างพันธุ์ ที่ทำการค้าขายโดยฝ่าฝืนมาตรการซึ่งกำหนดเพื่อให้เป็นตามความในอนุสัญญาฉบับนี้

3. ประเทศภาคีต้องรับรองว่า แบบวิธีที่กำหนดให้กระทำเนื่องจากการค้าตัวอย่างพันธุ์นั้นจะได้รับการตรวจ ผ่าน โดยให้ล่าช้า น้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อให้การตรวจผ่านได้เป็นไปโดยรวดเร็ว ประเทศภาคีอาจกำหนดด่านสำหรับนำออก และด่านสำหรับนำเข้าที่จะนำตัวอย่างพันธุ์ไปให้ผ่านการตรวจได้ ประเทศภาคี ต้องรับรองต่อไปอีกว่า ในระหว่างการขนถ่ายการยึดครองหรือการขนส่งตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิต ทั้งหลาย จะได้รับการระมัดระวังโดยถูกวิธี เพื่อให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

4. ในกรณีที่ตัวอย่างพันธุ์ถูกริบตามมาตรการในวรรค 1 ของมาตรานี้

ก. ตัวอย่างพันธุ์จะต้องถูกมอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่ทำการริบ

ข. เมื่อได้หารือกับประเทศที่ส่งออกแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการต้องส่งตัวอย่างพันธุ์กลับไปยังประเทศนั้น โดยประเทศดังกล่าวจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง หรืออาจส่งไปยังศูนย์กักชีวิต หรือสถานที่อื่น ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้เล็งเห็นแล้วว่าเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ในการจัดการอาจขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หรือถ้าเห็นว่าจำเป็นก็อาจหารือกับคณะเลขาธิการเพื่อช่วยในการตัดสินใจตาม ความในวรรคย่อย (ข) รวมทั้งการเลือกศูนย์กักชีวิต หรือสถานที่อื่น ๆ ด้วย

5. ศูนย์กักชีวิตซึ่งระบุในวรรค 4 ของมาตรานี้ หมายถึงสถาบันซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการมอบหมายให้มีหน้าที่ดูแลรักษา ตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับตัวอย่างพันธุ์ซึ่งถูกริบมา

6. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องเก็บรักษาหลักฐานการค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ ระบุไว้ในบัญชีแนบท้าย หมายเลข 1, 2 และ 3 ซึ่งต้องมีรายการ

ก. ชื่อและที่อยู่ของผู้นำออก หรือผู้นำเข้า และ

ข. เลขที่และชนิดของใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ออกให้ ชื่อประเทศที่การค้าเกิดขึ้น จำนวนหรือปริมาณและชนิดของตัวอย่างพันธุ์ ชื่อชนิดพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3 เท่าที่มีอยู่ ขนาดและเพศของตัวอย่างพันธุ์

7. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องจัดทำรายงานเป็นระยะ แสดงการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้และยื่นต่อคณะเลขาธิการดังนี้ คือ

ก. รายงานประจำปีระบุข้อความโดยย่อที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (ข) ของวรรค 6 ของมาตรานี้ และ

ข. รายงานประจำปี 2 ปี เกี่ยวกับบทบัญญัติ กฎข้อบังคับ และมาตรการทางบริหารที่บังคับการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฉบับนี้

8. เอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 7 ของมาตรานี้ ให้เปิดเผยต่อสาธารณชน เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 9

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ ประเทศภาคีแต่ละประเทศต้องกำหนดให้มี

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ 1 คน หรือมากกว่านั้น ให้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ในนามของประเทศภาคีนั้น และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ 1 คน หรือมากกว่านั้น

2. ประเทศซึ่งได้ส่งมอบเอกสารการให้สัตยาบันการยอมรับ การรับรอง หรือการเข้าเป็นภาคีภาคีใหม่ต้องแจ้งชื่อและสถานที่ติดต่อของเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปฏิบัติการ ซึ่งมีอำนาจในการติดต่อกับประเทศภาคีอื่นและคณะเลขาธิการ ให้ประเทศที่รับจดทะเบียนทราบพร้อมกับการส่งมอบเอกสารดังกล่าว

3. การเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ หรืออำนาจหน้าที่ต่างๆ ตามความในมาตรานี้ ประเทศซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจะต้องติดต่อผ่านคณะเลขาธิการเพื่อแจ้งให้ประเทศ ภาคีทั้งหลายได้ทราบ

4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการใด ๆ ตามวรรค 2 ของมาตรานี้ ต้องแจ้งรูปรอยแสดมภ์ หรือตราประทับ หรือรูปรอยอื่นที่ใช้เพื่อแสดงความแท้จริงของใบอนุญาตหรือใบ รับรองต่างๆ ให้คณะเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีอื่นทราบเมื่อ ได้รับการร้องขอ

มาตรา 10

การค้ากับประเทศซึ่งมิได้เป็นประเทศภาคีแห่งอนุสัญญา

ในกรณีที่มีการส่งออกหรือการนำผ่านแดน หรือการนำเข้าจากประเทศที่มีได้เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฉบับปัจจุบันนั้น ประเทศที่เป็นภาคีจะยอมรับเอกสารซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจาก

ประเทศที่มีได้เป็นภาคี ซึ่งมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับข้อกำหนดในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แทน
ใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ออกตามอนุสัญญานี้ก็ได้

มาตรา 11

การประชุมของประเทศภาคี

1. คณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมประเทศภาคีภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ
2. ภายหลังจากนั้นคณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมสมัชชาสามัญอย่างน้อยทุกระยะ 2 ปี เว้นแต่ที่ประชุมจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น และต้องเรียกประชุมสมัชชาสามัญในเมื่อสมาชิกประเทศภาคีอย่างน้อย 1 ใน 3 ได้ร่วมลงนามเรียกร้องขอให้เปิดการประชุม
3. ในที่ประชุมไม่ว่าจะเป็นสมัชชาสามัญหรือสมัชชาวิสามัญ ประเทศภาคีต้องนัดหมายการปฏิบัติการตามสัญญาฉบับปัจจุบัน และอาจดำเนินการ
 - ก. กำหนดระเบียบข้อปฏิบัติ เพื่อให้คณะเลขาธิการสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้
 - ข. พิจารณาและรับรองการแก้ไขบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15
 - ค. พิจารณาตรวจสอบผลความก้าวหน้าในการถนอมและอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ซึ่งระบุไว้ในบัญชี แนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3
 - ง. รับและพิจารณารายงานต่างๆ ซึ่งเสนอโดยเลขาธิการหรือประเทศภาคี และ
 - จ. ทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลบังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในโอกาสอันควร
4. ในการประชุมสามัญทุกครั้ง ประเทศภาคีอาจกำหนดเวลาและสถานที่สำหรับการประชุมสมัชชาสามัญครั้งต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้
5. ในที่ประชุมใด ๆ ประเทศภาคีมีอำนาจวินิจฉัยและรับรองระเบียบและวิธีพิจารณาประชุมได้
6. องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การอื่นๆ ในเครือ และองค์การพลังงานปรมาณู รวมทั้งประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคีต่ออนุสัญญาฉบับนี้ อาจส่งผู้แทนมาร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์และมีสิทธิในฐานะผู้ร่วมประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ
7. บุคคลหรือองค์การใดซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานทางด้านการคุ้มครอง อนุรักษ์ หรือจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าในประเภทต่อไปนี้ เมื่อได้แจ้งความจำนงต่อคณะเลขาธิการที่จะส่งผู้แทนเข้าร่วม

ประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์แล้ว จะได้รับการอนุญาตให้เข้าร่วมประชุมได้ เว้นแต่ประเทศภาคีจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของประเทศที่เข้าร่วมประชุมจะได้คัดค้าน

ก. องค์การหรือคณะสากล ซึ่งจะเป็นองค์การหรือคณะของรัฐบาลหรือไม่ และองค์การหรือคณะกรรมการของประเทศใดประเทศหนึ่ง

ข. หน่วยงานระดับชาติที่ไม่ใช่ของรัฐบาล ซึ่งได้เป็นที่ยอมรับจากประเทศที่ตั้งอยู่ให้ทำหน้าที่ด้านนี้ เมื่อผู้สังเกตการณ์เหล่านี้ได้รับการอนุญาตแล้ว ก็มีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมได้แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

มาตรา 12

คณะเลขาธิการ

1. เมื่ออนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว กรรมการบริหารโครงการสภาพแวดล้อมแห่งองค์การสหประชาชาติ จะแต่งตั้งเลขาธิการขึ้นคนหนึ่งภายในขอบเขตและลักษณะที่เลขาธิการเห็นสมควร เลขาธิการอาจได้รับการช่วยเหลือจากองค์การรัฐบาล หรือมิใช่ขององค์การรัฐบาล องค์การสากล หรือองค์การระดับชาติ และคณะกรรมการซึ่งมีคุณสมบัติทางด้านการคุ้มครองอนุรักษ์ และการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชป่าได้

2. หน้าที่ของเลขาธิการมีดังนี้

ก. จัดให้มีและจัดบริการในการประชุมประเทศภาคี

ข. ปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

ค. ดำเนินการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านวิชาการ ตามโครงการที่ได้รับมอบหมายโดยที่ประชุมของประเทศภาคี เพื่อช่วยในการปฏิบัติการตามอนุสัญญาฉบับนี้ ทั้งนี้รวมถึงการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดวิธีที่เหมาะสมเกี่ยวกับมาตรฐานในการตระเตรียมและส่งตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ในการแยกแยะตัวอย่างพันธุ์

ง. ศึกษารายงานต่าง ๆ ของประเทศภาคี และขอทราบข่าวสารรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องตามที่ เห็นจำเป็นสำหรับการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้

จ. นำเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ขึ้นสู่ความสนใจของประเทศภาคี

ฉ. จัดพิมพ์บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3 พร้อมข่าวสารรายละเอียดที่จะช่วยวินิจฉัยชนิดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวอย่างพืชหรือสัตว์ซึ่งระบุในบัญชีแนบท้ายเหล่านั้น และแจกจ่ายแก่ประเทศภาคี เป็นครั้งคราว

ข. ตระเตรียมรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน และรวมถึงรายงานอื่น ๆ ตามที่ที่ประชุมประเทศภาคีขอร้อง

ข. ทำข้อเสนอแนะในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายและบทบัญญัติของอนุสัญญา ฉบับนี้ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์หรือวิชาการด้วย

ณ. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใด ๆ ซึ่งประเทศภาคีได้มอบหมายให้กระทำ

มาตรา 13

มาตราการสากล

1. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับข่าวเป็นที่แน่ใจแล้วว่า ชนิดพันธุ์ใด ๆ ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้าย หมายเลข 1 หรือ 2 กำลังได้รับผลกระทบกระเทือนเนื่องจากการค้าขายซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดดังกล่าว หรือในกรณีที่มีการเงินเฉยมิได้ใช้หลักเกณฑ์ที่บัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้ ให้เกิดผลดีที่แท้จริงเลขาธิการต้องแจ้งข่าวสารเหล่านั้นไปยังเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

2. เมื่อประเทศภาคีได้รับการติดต่อแจ้งข่าวสารตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ ประเทศภาคีจะต้องรายงานเลขาธิการถึงข้อเท็จจริงเท่าที่กฎหมายของประเทศนั้น จะอนุญาตพร้อมด้วยข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขในกรณีในประเทศภาคี พิจารณาเห็นว่าควรจะได้มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าว ก็ให้ทำการสอบสวนโดยบุคคล 1 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งประเทศดังกล่าวได้มอบอำนาจให้โดยชัดแจ้ง

3. ข้อมูลที่ประเทศภาคีได้มอบให้หรือที่ได้มาจากผลการสอบสวนตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้ให้เสนอต่อที่ประชุมประเทศภาคีครั้งต่อไปเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมอาจเสนอแนะได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14

ผลที่มีต่อกฎหมายภายในประเทศและอนุสัญญาสากล

1. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบันไม่มีผลต่อสิทธิของประเทศภาคีในอันที่จะกำหนด

ก. มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเงื่อนไขในการค้าขาย การมีไว้ในครอบครอง หรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้าย หมายเลข 1, 2 และ 3 หรือการห้าม โดยสิ้นเชิงต่อการกระทำดังกล่าว หรือ

ข. มาตรการภายในประเทศในอันที่ประกวดขั้นหรือห้ามทำการค้า การมีไว้ในครอบครองหรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งชนิดพันธุ์ที่มีได้ระบุในบัญชี แนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3

2. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติในกฎหมายภายในประเทศใด ๆ หรือ ข้อผูกพัน ของประเทศภาคีต่อสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า การมีไว้ในครอบครอง หรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่มีผลบังคับอยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะมีผลบังคับต่อไป ต่อประเทศภาคี ทั้งนี้รวมถึงมาตรการใดๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากร การสาธารณสุข การ กักกัน สัตว์ หรือพืช

3. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติหรือข้อผูกพันที่เกิดขึ้นจาก สนธิสัญญา อนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างชาติใดๆ ที่ตกลงกันระหว่างประเทศในรูปสหพันธ์ หรือเขตการค้า ในอันที่จะก่อตั้งหรือรักษาไว้ซึ่งการควบคุมการศุลกากรภายนอก ตลอดจนการขจัดการควบคุมการศุลกากร ระหว่าง ประเทศภาคี ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายระหว่างประเทศสมาชิกแห่งองค์การหรือ ข้อตกลงนั้นๆ

4. ให้ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาปัจจุบัน ซึ่งเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติอื่นใด ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับ และอยู่ภายใต้ บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงวนซึ่งพันธุ์สัตว์ทางทะเลที่ระบุใน บัญชีแนบบททำหมายเลข 2 ได้รับการผ่อนผันเกี่ยวกับข้อตกลงที่มีผลบังคับต่อประเทศนั้นตามบทบัญญัติ แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุ ในบัญชีแนบทำหมายเลข 2 ซึ่งจะต้องทำการเก็บหาโดยเร็วซึ่งขึ้นทะเบียนของ ประเทศนั้น และเป็นไปตามบทบัญญัติอื่นๆ ของสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติ

5. แม้จะมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 3, 4 และ 5 ก็ตาม การนำออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่ได้มาตามความ ในวรรค 4 แห่งมาตรานี้ ให้กระทำได้เพียงแต่อาศัยใบรับรองจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศ ซึ่ง นำออก แสดงว่า ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาตามวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือ ข้อตกลงระหว่างชาติ ดังกล่าว

6. อนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการรวบรวมและการพัฒนามาตรฐานทาง ทะเล ซึ่งรวบรวมและกำหนดขึ้นโดยที่ประชุมของคณะมนตรีสหประชาชาติ เกี่ยวกับกฎหมายทางทะเลหลวงตาม นัยแห่งญัตติที่ 2750 ค. (25) ของการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ และไม่กระทบกระเทือนสิทธิเรียกร้อง ในปัจจุบันหรืออนาคต และความเห็นทางกฎหมายของรัฐเกี่ยวกับกฎหมายทางทะเลและ ธรรมชาติ ตลอดจนการกำหนดเขตชายฝั่งและน่านน้ำของประเทศ

มาตรา 15

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบทำหมายเลข 1 และ 2

1. บทบัญญัติต่อไปนี้จะใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ที่กระทำ
ในที่ประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีมีสิทธิเสนอขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 เพื่อให้ที่ประชุม
ครั้งถัดไปพิจารณาข้อความแห่งข้อเสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะต้องยื่นเสนอต่อคณะเลขาธิการอย่างน้อย
150 วัน ก่อนที่จะมีการประชุม คณะเลขาธิการจะได้อภิปรายหรือกับประเทศภาคีอื่นๆ ตลอดจน ผู้ที่สนใจ
ถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามความในวรรคย่อย (ข) และ (ค) ในวรรค 2 ของมาตรา 1 แล้วจะได้แจ้งผลให้
ประเทศภาคีทั้งหลายทราบไม่ช้ากว่า 30 วัน ก่อนการประชุม

ข. บรรดาการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทั้งหลายจะต้องได้รับการเห็นชอบด้วยเสียงข้างมาก สองในสาม
ของประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อการนี้ ความที่ว่า “ประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและ
ออกเสียงลงมติ” นี้ หมายถึง บรรดาประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและได้ออกเสียงลงมติเห็นด้วยหรือไม่เห็น
ด้วย ประเทศภาคีซึ่งละเว้นไม่ออกเสียงลงมติให้นำมานับรวมในคะแนนสองในสามตามที่ กำหนดสำหรับ
การแก้ไขเพิ่มเติม

ค. บรรดาการแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหลายซึ่งได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุมแล้วจะมีผล ใช้แก่ ประเทศ
ภาคีทุกประเทศภายหลัง 90 วัน นับจากวันประชุม เว้นไว้แต่ประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3
ของมาตรา 1

2. บทบัญญัติต่อไปนี้จะใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัย
ประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีใดๆ จะเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัยประชุมได้
โดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคนี้

ข. ในกรณีที่เป็นชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอเพื่อให้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมแล้ว ให้ดำเนินการติดต่อกับบรรดาประเทศภาคีโดยรีบด่วน และปรึกษาหารือกับหน่วยงานระหว่าง
ประเทศซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชนิด พันธุ์นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ซึ่ง
องค์การเหล่านี้ อาจจัดทำให้ได้ตลอดจนถึงความร่วมมือประสานงานอื่นๆ เกี่ยวกับมาตรการ การอนุรักษ์ที่
องค์การเหล่านั้นใช้บังคับอยู่ คณะเลขาธิการจะติดต่อแจ้งถึงข้อคิดเห็นและข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาจาก
องค์การเหล่านี้และได้มาจากคณะเลขาธิการเอง ซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ ไปยังประเทศภาคีโดยเร็ว
ที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ค. สำหรับชนิดพันธุ์นอกเหนือจากชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอ เพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ให้แจ้งให้ประเทศภาคีทราบโดยด่วน และแจ้งให้ประเทศภาคีทราบถึง ข้อเสนอแนะของคณะเลขาธิการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ง. ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่คณะเลขาธิการได้ส่งคำแนะนำรับรองไปยังประเทศภาคีตามความในอนุ (ก) หรือ (ข) แล้ว ประเทศภาคีอาจจะส่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมด้วย ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข่าวสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องไปยังคณะเลขาธิการ

จ. คณะเลขาธิการต้องส่งคำตอบที่ได้รับพร้อมข้อเสนอแนะของคณะเลขาธิการไปยังประเทศภาคี โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ฉ. ถ้าคณะเลขาธิการไม่ได้รับคำคัดค้านที่มีต่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่งคำตอบและข้อเสนอแนะ ตามความในอนุ (จ) แห่งมาตรานี้ การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นให้มีผลใช้บังคับแก่ประเทศภาคีได้ทั้งหมดภายใน 90 วัน นับแต่นั้นวันแต่สำหรับประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความ ในวรรค 3 ของมาตรานี้

ช. ถ้าคณะเลขาธิการได้รับคำคัดค้านจากประเทศภาคีประเทศหนึ่งประเทศใดให้ดำเนิน การเสนอ ข้อเสนอแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปยังประเทศภาคี เพื่อออกเสียงลงคะแนนทางไปรษณีย์ ตามความในอนุ (ข) (ฅ) และ (ญ)

ซ. คณะเลขาธิการต้องแจ้งให้ประเทศภาคีทราบว่าได้รับคำคัดค้านแล้ว

ฅ. เว้นแต่คณะเลขาธิการได้รับมติเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดเว้นไม่ออกเสียงอย่างน้อยที่สุด ครั้งหนึ่งภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่แจ้งเรื่องคำคัดค้านให้ทราบตามความในอนุ (ซ) ของมาตรานี้ ก็ให้เสนอข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต่อประชุมคราวต่อไป เพื่อพิจารณา

ญ. เมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศภาคีแล้ว ให้ข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้รับความเห็นชอบเมื่อได้รับคะแนนเสียงเห็น ชอบสองในสามของประเทศภาคีที่ลงคะแนนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ฎ. ให้คณะเลขาธิการแจ้งให้ประเทศภาคีทั้งหมดทราบถึงผลการออกเสียงลงคะแนน

ฏ. เมื่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้มีผลใช้บังคับประเทศภาคีทุกประเทศ ภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะเลขาธิการได้แจ้งถึงผลการยอมรับให้ประเทศภาคีทั้งหลาย ทราบ เว้นแต่ประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

3. ในระหว่างระยะเวลา 90 วัน ตามที่กำหนดไว้ในอนุ (ค) ของวรรค 1 หรือความในวรรคย่อย (ง) ของวรรค 2 ของมาตรานี้ ประเทศภาคีใดๆ อาจจะยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังประเทศผู้รับจดทะเบียน เพื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมได้ ให้ถือว่าประเทศภาคีที่สงวนสิทธิดังกล่าวเป็นประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคี ในอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง จนกว่าจะมีการเพิกถอนการสงวนสิทธินี้

มาตรา 16

บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 และการแก้ไขเพิ่มเติม

1. ประเทศภาคีใดๆ จะเสนอรายชื่อชนิดพันธุ์ซึ่งมีลักษณะที่จะจัดเข้าตามกฎเกณฑ์ภายใต้อำนาจตาม ความในวรรค 3 แห่งมาตรา 2 ต่อคณะเลขาธิการเมื่อไรก็ได้ บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวม ถึงชื่อประเทศภาคีซึ่งเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมเข้าในบัญชีดังกล่าว ชื่อวิทยาศาสตร์ของชนิดพันธุ์ซึ่งเสนอ และ ขึ้นส่วนหรือส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชต่างๆ ซึ่งมีลักษณะเข้าตามความในอนุ (ข) ในมาตรา 1

2. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับรายชื่อซึ่งเสนอตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ให้แจ้งไปยังประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ รายชื่อดังกล่าวจะมีผลบังคับเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ภายหลังจากการแจ้งดังกล่าว ประเทศภาคีใดๆ อาจจะยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียนในเวลา ใดๆ ภายหลังจากการแจ้งรายชื่อดังกล่าวเมื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับขึ้นส่วนหรือส่วน ประกอบหรือชนิดพันธุ์ใดๆ และประเทศดังกล่าวนี้จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศภาคีต่ออนุสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายขึ้นส่วนหรือส่วนประกอบหรือชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีการเพิกถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

3. ประเทศภาคีซึ่งได้ยื่นเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 อาจจะไม่ขอยกเลิกข้อเสนอของตนเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งความประสงค์ไปยังคณะเลขาธิการซึ่งจะได้แจ้งเรื่องราวการยกเลิกไปยังประเทศภาคีทั้งหลาย การยกเลิกดังกล่าวให้มีผลบังคับภายหลัง 30 วัน หลังจากวันที่ได้แจ้งดังกล่าว

4. ประเทศภาคีซึ่งเสนอรายชื่อตามบทบัญญัติแห่งวรรค 1 ของมาตรานี้ ต้องยื่นสำเนากฎหมายระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้บังคับภายในประเทศของตน ที่ใช้บังคับต่อการคุ้มครองชนิดพันธุ์เหล่านั้น พร้อมกับ คำชี้แจงระเบียบปฏิบัติ ประเทศภาคีเห็นว่าสมควร หรือตามที่คณะเลขาธิการร้องขอ ในขณะที่ชนิดพันธุ์ ดังกล่าวยังคงรวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ประเทศภาคีต้องยื่นบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้น พร้อมทั้งคำชี้แจงต่างๆ ตามที่ยอมรับ

มาตรา 17

การแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญา

1. เมื่อได้มีหนังสือร้องขอจากประเทศภาคีอย่างน้อยที่สุด 1 ใน 3 ให้มีการพิจารณาและรับรองข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาระบบปัจจุบัน ก็ให้คณะเลขาธิการเรียกประชุมสมัชชาวิสามัญเพื่อพิจารณาดังกล่าว การรับรองข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้กระทำได้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของประเทศภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ประเทศภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงมติหมายความว่าถึงประเทศภาคีทั้งหลายซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ประเทศภาคีทั้งหลาย ซึ่งเข้าประชุมแต่ดออกเสียง มิให้นำรวมในเสียง 2-3 ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติม
2. คณะเลขาธิการจะต้องแจ้งตัวบทซึ่งได้รับการเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ให้ประเทศภาคีทั้งหลายได้ทราบอย่างน้อย 90 วัน ก่อนการประชุม
3. การเปลี่ยนแปลงจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศซึ่งได้รับรองภายหลัง 60 วัน หลังจากประเทศภาคีมากกว่า 2 ใน 3 ได้ยื่นเอกสารการรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมต่อรัฐบาลประเทศผู้รับผิดชอบแล้ว ภายหลังจากนั้นแล้วการแก้ไขเพิ่มเติมจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศภาคีอื่นใดต่อ เมื่อประเทศนั้นได้ยื่นหนังสือรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วเป็นเวลา 60 วัน

มาตรา 18

การยุติข้อพิพาท

1. ข้อขัดแย้งใดๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างสองประเทศหรือมากกว่านั้น เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาระบบปัจจุบัน ให้กระทำโดยการเจรจาระหว่างประเทศภาคีซึ่งเกี่ยวข้อง
2. ถ้าข้อขัดข้องไม่สามารถยุติได้ตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ ประเทศคู่กรณีซึ่งได้ตกลงยินยอมทั้งสองฝ่ายแล้ว อาจยื่นข้อพิพาทให้อนุญาตโตตุลาการ โดยเฉพาะศาลโลกที่กรุงเฮก เป็นผู้พิจารณาและคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการให้ผูกพันคู่กรณี

มาตรา 19

การลงนาม

อนุสัญญาระบบปัจจุบันเปิดโอกาสให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1973 ภายหลังจากนี้แล้วให้ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน จนถึงวันที่ 30 ค.ศ. 1974

มาตรา 20

การรับรองให้สัตยาบัน

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันให้อยู่ภายใต้การบังคับ แห่งการให้สัตยาบัน การยอมรับหรืออนุมติเอกสาร การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการอนุมติให้ยื่นต่อรัฐบาลแห่งประเทศสวิซึ่งถือเป็นรัฐบาล ประเทศผู้รับ จดทะเบียน

มาตรา 21

การเข้าเป็นภาคี

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเปิดให้เข้าเป็นภาคีเสรี และไม่จำกัดการให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีให้ยื่นต่อ รัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียน

มาตรา 22

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับภายหลัง 90 วัน นับจากที่ประเทศที่ 10 ได้ยื่นหนังสือ การให้สัตยาบันการรับรอง หรือการอนุมติ หรือการสมัครเข้าเป็นสมาชิกต่อรัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียน แล้ว

2. สำหรับประเทศที่ยอมรับรองหรืออนุมติให้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับ ปัจจุบันต่อจาก ประเทศที่ 10 ให้มีผลบังคับภายหลัง 90 วัน นับจากวันที่ได้ยื่นเอกสารการให้สัตยาบันการยอมรับ การ อนุมติหรือการเข้าเป็นภาคี

มาตรา 23

การสงวนสิทธิ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมิให้อยู่ภายใต้บังคับการสงวนสิทธิทั่วไป การสงวน ไว้ซึ่งสิทธิในเรื่องใด เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ อาจกระทำให้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ มาตรา 15 และมาตรา 16

2. ประเทศใดๆ ซึ่งได้รับรองให้สัตยาบันแล้ว อาจสงวนสิทธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับ

ก. ชนิดพันธุ์ใดๆซึ่งระบุในบัญชีแนบท้าย หมายเลข 1, 2, และ 3 หรือ

ข. ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบใดๆ ซึ่งชนิดในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

3. ประเทศภาคีซึ่งสงวนสิทธิไว้ตามความในมาตรานี้ จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศที่มีใช้ภาคี แห่งสนธิสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในด้านการค้าซึ่งชนิดพันธุ์หรือชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบตามที่ได้สงวนสิทธิไว้จนกว่าประเทศนั้นจะได้ถอดถอนการสงวน สิทธิดังกล่าว

มาตรา 24

ประเทศภาคีใดๆ จะบอกเลิกอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในเวลาใดๆ ได้โดยยื่นเรื่องราวต่อรัฐบาลผู้รับจดทะเบียน การบอกเลิกสัญญาจะมีผลภายหลัง 12 เดือนภายหลังที่รัฐบาลประเทศผู้จดทะเบียนได้รับเรื่องราวแล้ว

มาตรา 25

การจดทะเบียน

1. ต้นฉบับอนุสัญญาฉบับปัจจุบันซึ่งเป็น จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ถือว่าเป็นต้นฉบับทุกภาษา และรัฐบาลผู้รับจดทะเบียนจะเป็นผู้เก็บรักษาไว้ และแจกจ่ายฉบับสำเนาให้แก่ประเทศต่างๆ ซึ่งได้ลงนามหรือให้สัตยาบันเป็นภาคีแล้ว

2. รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนจะแจ้งให้ประเทศทั้งหลายซึ่งได้ลงนามแล้ว และประเทศที่กำลังเข้าเป็นภาคีและคณะเลขาธิการ ถึงการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือการเข้าเป็นภาคีใหม่ การใช้บังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แก้ไขเพิ่มเติมการสงวนหรือบอกเลิกสิทธิ การบอกเลิกอนุสัญญา

3. หลังจากทีอนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้ให้รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนยื่น สำเนาอนุสัญญาต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อลงทะเบียนและประกาศตามความในมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

เพื่อเป็นหลักฐานผู้มีอำนาจเต็มในการลงนาม ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง จึงได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้

การลงนามได้กระทำ ณ กรุงวอชิงตัน ในวันที่ สาม แห่งเดือนมีนาคม หนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสาม